

ת"פ 10845/10/13 - מדינת ישראל נגד פאדי דוויק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10845-10-13 מדינת ישראל נ' דוויק (עציר)

ת"פ 53370-07-12 מדינת ישראל נ' דוויק (עציר)

ת"פ 38199-04-12 מדינת ישראל נ' דוויק (עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פאדי דוויק (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בת"פ 10845-10-13 וכן צירף שני תיקים נוספים, את ת"פ 53370-07-12 ואת ת"פ 38199-04-12.

2. בת"פ 10845-10-13 הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות, הסעת נוסעים בשכר, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית, בכך שביום 1/10/2013 הוא הסיע בכביש ירושלים תל אביב בסמוך למחלף חמד 7 תושבי שטחים, וזאת בתמורה לתשלום. הנאשם הסיעם מעזריה לחיפה, בהגיעו למחלף חמד הבחינו שוטרים בנאשם והורו לו לעצור, הנאשם לא שעה לקריאות השוטרים, המשיך בנסיעה ולאחר כשלושה ק"מ חסמה נידת משטרה את נתיב נסיעתו והוא נעצר ע"י שוטרים. נסיעה זו בוצעה שעה שהנאשם הפר הוראה שניתנה על ידי בית המשפט השלום בירושלים, לפיה היה עליו לשהות במעצר בית מלא בעיר העתיקה בפיקוח הוריו, ויציאתו הותרה לצרכי עבודה בלבד, בנגריה המשפחתית.

3. בת"פ 53370-07-12 הורשע הנאשם בשני אישומים נפרדים. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, נהיגה ללא ביטוח רכב, הסעת נוסעים מעל למותר, הסעת נוסעים ללא חגורת בטיחות, בכך שביום 25/7/2012, עת היה עליו לשהות במעצר בית בין השעות 22:00 ל- 06:00 בבוקר, נהג הנאשם בכביש 9 בשעה 02:15 והסיע 19 שוהים בלתי חוקיים ברכב שאינו מיועד לכך. הנאשם הסיע את הנוסעים כשהם ישובים זה על זה ועל רצפת הרכב בין המושבים ומבלי שחגרו חגורות בטיחות. באותן הנסיבות החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית במשקל שאינו ידוע למאשימה, חלק מהסם הוחזק בסיגריה מגולגלת.

4. באישום השני הורשע הנאשם בעבירות של הסעה שלא כדין בניסבות מחמירות, נסיעה ללא ביטוח, הסעת נוסעים מעל המותר, הסעת נוסעים ללא חגורות בטיחות ועקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, בכך שביום 14/10/2011 בסמוך למושב בר גיורא הסייע הנאשם 19 שוהים בלתי חוקיים, למרות שאין לו רישיון נהיגה מתאים להסעת כמות זו של נוסעים והנאשם הסייעם ללא חגורות בטיחות. כאשר ניידת משטרה הבחינה בנאשם עוקף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף, השוטר כרז לנאשם מספר פעמים לעצור את הרכב, הנאשם לא עצר את הרכב אלא המשיך בניסיעה עד אשר השוטר עקף את הרכב בו נסע הנאשם והאט את נסיעתו, אולם הנאשם המשיך בניסיעתו והתנגש בניידת.
5. בת"פ 38199-04-12 הורשע הנאשם בעבירת קבלת רכב גנוב וכן הכשלת מעצר, בכך שביום 19/4/2012 קיבל הנאשם רכב מסוג יונדאי שנגנב ממשפחת פרידמן. שוטרים הבחינו בנאשם וברכב וצעקו לו "משטרה". בתגובה הנאשם השתולל, סובב את גופו וניסה לברוח מדלת הנהג, כשהוא דוחף אותה בחוזקה בעוד שהשוטר סוגר אותה. כאשר ניסו השוטרים לאזוק את הנאשם הוא התנגד, תוך שהוא מתפרע ומנסה להשתחרר מאחיזתם.
6. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעונש באשר לת"פ 10845-10-13 ובאשר לת"פ 53370-07-12, אולם בת"פ 38199-04-12 הוסכם כי יוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר **במצטבר** לעונש שיוטל עליו בשל התיקים האחרים.

תסקיר שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן מיום 31/8/2014 עולה כי הנאשם בן 24, רווק, השוהה במעצר מספטמבר שנת 2013. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית הוריו בעיר העתיקה בירושלים והתארס לקרובת משפחתו. הנאשם השלים 12 שנות לימוד בבי"ס פרטי והשלים תעודת בגרות פלשתינאית. בהמשך למד מחשבים במכללה במזרח ירושלים, וזאת למשך שנתיים. לאחר שסיים את לימודיו התברר לו כי התואר אינו מוכר בישראל והוא התעניין בלימודי השלמה באוניברסיטה ישראלית, אולם נסוג מכך עקב העלות הגבוהה של הלימודים. לאחר סיום לימודיו הנאשם עבד בתחום המחשבים מספר חודשים ללא תשלום, על מנת להתמקצע בתחום. בהמשך חיפש עבודה, אך מצא עבודה בשכר זעום, שאינה מתאימה לתחומו. כתוצאה מכך חש הנאשם תסכול רב מכך שאינו יכול לעבוד במקצוע אותו הוא רכש בישראל ובעקבות כך פנה לשימוש בסמים והחל לחפש מקורות הכנסה נוספים, ללא שבדק לעומק את טיבם, וזאת כדי לסייע להוריו בפרנסת המשפחה, על מנת שאחיו יסיימו את לימודיהם.
8. קצינת המבחן מסרה כי המשפחה סובלת מקושי כלכלי. אביו של הנאשם בעל נגריה, אך הוא אינו עובד בשל מצבו הרפואי, כמו כן אמו אינה עובדת. הנאשם סייע במשך השנים לפרנסת המשפחה על אף לימודיו, לצד זאת תיאר הנאשם כי למרות הקשיים, הוריו השקיעו במילוי צרכיו הפיזיים והשקיעו רבות בחינוך ילדיהם.
9. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם לוקח אחריות למעשיו מלבד עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה רשלנית ופזיזה ונהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול. עוד הכחיש שביצע עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף. הוא מסר לקצינת המבחן כי כתב האישום תוקן. יצוין בהקשר זה כי אכן כתב האישום תוקן ועבירות אלה נמחקו ממנו. אך העבירה של חציית קו הפרדה רצוף לא נמחקה מכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בעבירה זו, וזאת למרות דברי ב"כ

הנאשם בהקשר זה, והנאשם לא ביקש לחזור בו מהודאתו בעבירה זו.

10. הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי עבר את העבירות לצורך פרנסת המשפחה, והוא מתחרט על כך שלא בדק את טיב העבודה שהוצעה לו. הנאשם טען כי סבר שהנוסעים שהסיע הם בעלי אישורים וכיום הוא מבין שהיה עליו לוודא את העניין.

11. עוד מסר הנאשם לקצינת המבחן כי מזה כשנה וחצי הוא אינו מעשן סמים או שותה אלכוהול והוא מעוניין לסגל אורח חיים נורמטיבי ולהימנע ממעורבות נוספת בפלילים.

12. קצינת המבחן הוסיפה כי במסגרת ההליכים בת"פ 38199-04-12 הופנה הנאשם לשירות המבחן ביום 27/6/2012, שם נבחנה השתלבותו בקבוצה טיפולית. בקבוצה נבחנו המניעים שגרמו לו לבצע את העבירות ולמנוע את הישנותם. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא למד כיצד להימנע מביצוע עבירות נוספות, ברם קצינת המבחן ציינה כי לאחר סיום הקבוצה הטיפולית שב הנאשם לבצע עבירות נוספות.

13. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם צעיר בעל אישיות בלתי מגובשת, עם ביטחון והערכה עצמית נמוכים ומתקשה בשלב זה של חייו למצוא את דרכו ולממש את עצמו באופן בונה ולכן נוטה לעיתים לפעול בדרך שעלולה להזיק לו ולסביבתו. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם בעל קווי אישיות ילדותיים ויש לו קושי בהצבת גבולות ובקבלת סמכות, הוא נוטה לטשטש את גבולות המותר והאסור, מגלה חוסר יציבות במסגרות העבודה, ופועל ללא שיקול דעת מעמיק, נוטה להאשים אחרים ובעיקר את חבריו במצבו הנוכחי. יחד עם זאת התרשמה קצינת המבחן כי הזמן בו שהה במעצר מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

14. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי אחיו הצעירים החלו לעבוד והוא חש שעול הפרנסה לא ייפול על צווארו לאחר שחרורו, וכך יוכל להשלים את לימודיו כדי שיוכל לעבוד בישראל. עוד מסר הנאשם כי אם לא יצליח בכך, ישתלב בעבודות נגרות אצל אביו. הנאשם אף מסר לקצינת המבחן כי עם שחרורו הוא מתעתד להתחתן עם ארוסתו.

15. אשר להערכת הסיכון וסיכויי השיקום. מחד, סברה קצינת המבחן כי רצונו של הנאשם להשלים את לימודיו ומאחר שכיום אין עליו לחץ לסייע בפרנסת המשפחה, נסיבות אלה מהוות גורמי סיכוי להימנעות ממעורבות נוספת בפלילים. מאידך סברה קצינת המבחן כי הקושי לקחת אחריות וכן ביצוע העבירות תוך כדי ניהול ההליך הפלילי, לאחר שעבר קבוצה טיפולית כל אלה מהווים גורמי סיכון למעורבות נוספת בפלילים.

16. בסופו של יום, קצינת המבחן המליצה על הטלת מאסר קצר ומאסר מותנה משמעותי שיהוו להערכתה גורמים מרתיעים ומציבים גבולות עבורו.

טיעוני הצדדים

17. ב"כ המאשימה עתר לעונש מאסר שלא יפחת מ- 33 חודשי מאסר, שלכך יצטרף העונש של 6 חודשים שהוסכם כי יוטל עליו בשל ת"פ 38199-04-12, כך שהנאשם ירצה סה"כ 39 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס כספי. ב"כ המאשימה טען שבכל אחד מהתיקים יש לקבוע מתחם נפרד והציג פסיקה לתמיכה בטענותיו, בה הוטלו עונשי מאסר שבין 5 חודשי מאסר ועד ל-10 חודשי מאסר בשל כל אירוע, כאשר דובר בנסיבות קלות יותר מהתיקים שבפנינו, שכן הנאשם ביצע את העבירות שעה שהוא שוהה במעצר בית מלא וכן נלוות לעבירת ההסעה, עבירות תעבורה חמורות נוספות.

18. ב"כ המאשימה הדגיש כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, שכן מעשיו של הנאשם מלמדים על רצף פעילות עבריינית, אשר פעל בין השנים 2011 ועד 2013, עד שנעצר. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות תוך כדי ההליכים ובשעה ששהה במעצר בית מלא.

19. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם המתאים לעבירות המיוחסות לנאשם מתחיל ממאסר אשר ירוצה עבודות שירות והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. עוד טען ב"כ הנאשם כי הוא לקח אחריות מלאה למעשיו, לאחר שכתב האישום תוקן, הנאשם חסך זמן שיפוטי משמעותי, שכן מדובר בעדים רבים ובתיקים מורכבים ויש לתת משקל ממשי לחיסכון בזמן שיפוטי וכן ללקיחת האחריות.

20. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, וזאת בשים לב לתסקיר החיובי ולכך שהנאשם הפנים את טעותו, ההליך הפלילי הציב לו גבולות ברורים והוא רוצה לפנות לדרך חדשה כאשר עול המשפחה אינו מוטל עליו. עוד ביקש להתחשב בכך שהעבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים, וכי מדובר באדם משכיל שמעוניין להשלים את לימודיו ולעבוד במקצועו.

21. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו ובמאסר מותנה, שכן הנאשם כבר שוהה במעצר כשנה. כמו כן ביקש ב"כ הנאשם להטיל עליו עונש של קנס ומאסר על תנאי מרתיע. אשר לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם מסר ב"כ הנאשם כי הרישיון של הנאשם אינו בתוקף בשל חובות.

22. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על מעשיו. הנאשם התנצל בפני בני משפחתו שנכחו באולם בית המשפט, על הצער וההטרדות שהוא גרם להם. הוא התחייב כי כאשר ישתחרר הוא יפתח דף חדש בחייו, יחזור למקצוע אותו עזב וישקם את עצמו ואת בני משפחתו וציין כי הוא מעוניין לתקן את דרכיו.

23. אביו של הנאשם מסר כי הוא מבקש להתחשב בנזק שהנאשם גרם למשפחה. אביו מסר כי כל המשפחה נפגעה מכך שהנאשם נעצר, בתו סיימה את לימודיה והם לא יכלו לשמוח על כך. כל שבוע בני המשפחה מיטלטלים לבית המעצר על מנת לבקרו ולתת לו כסף לצרכי קנייניה. הוא ביקש מבית המשפט להתחשב גם במשפחה והתחייב שישגיח עליו בשבע עיניים כדי שלא יחזור על מעשיו.

24. עוד הוסיף אביו של הנאשם, כי המשפחה נקלעה לקשיים כלכליים בגלל קבלן שהעסיק את האב, וכן כי אירעה

טרגדיה במהלך חודש אוגוסט במשפחתו של הנאשם, כאשר דודתו נפצעה קשה ושלוש בני דודיו, בני השנתיים ועד 9, נספו בשריפה (ב"כ הנאשם המציא תעודות פטירה ותמונות מהאירוע).

מתחם העונש ההולם

25. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

26. בית המשפט העליון קבע ב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי**, בנסיבות בהן אותו נאשם הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטרתי, כי מתחם העונש ההולם רק בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הוא בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת ההסעה השוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים.

27. גם בית המשפט המחוזי בירושלים נדרש לסוגיה זו ב-עפ"ג 42794-06-13 **שבאנה נ' מדינת ישראל** (ניתן 25/11/2013) וקבע כי עונש של 5 חודשי מאסר הוא עונש שמסקף את רמת הענישה בעבירה דומה ושם העונש הומר לעבודות שירות בשל נסיבות חריגות ביותר שאינן חלות בענייננו.

28. עוד אני מפנה לענישה הנוהגת ל-ת"פ 36170-12-12, שם סקר בהרחבה חברי, כב' השופט קובו מביהמ"ש השלום בפתיח תקוה, את הפסיקה הנוהגת בעבירות אלה.

29. בת"פ 10845-10-13 מדובר בהסעת 7 נוסעים תמורת תשלום, הסעה מעזריה לחיפה בלב הארץ, גם כאשר שוטרים כרוזו לו, הנאשם לא עצר ורק כאשר ניידת חסמה את נתיב נסיעתו עשה כן. הנאשם הורשע בעבירה של הסעה בנסיבות מחמירות שהעונש שקבוע לצידה הוחמר בשנת 2010. לצד עבירה זו, אף הורשע הנאשם בעבירות נוספות של הפרעה לשוטר והסעת נוסעים בשכר. כמו כן, להבדיל מהתיקים אותם הגיש ב"כ הנאשם לתמיכה בטענותיו, הורשע הנאשם גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, כאשר הנאשם הפר מעצר בית שהוטל עליו ובשעות שהיה אמור להיות בביתו, לא רק שיצא מהבית אלא ביצע עבירה דומה לעבירה שבגללה הוטלו התנאים המגבילים. כך שמלבד הערכים המוגנים של הגנה על בטחון תושבי המדינה, זכותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה, הגנה על כוחות הביטחון, הגנה על המשתמשים בדרך, שעולים מנסיבות הסעת התושבים הזרים, יש ערך מוגן נוסף והוא שמירה על שלטון החוק. כך שבהתחשב במספר הנוסעים מחד ומאידך בכך שנלוו לעבירה של הסעת תושבי שטחים עבירות נוספות, אני סבורה שמתחם העונש ההולם הוא בין 5 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר.

30. בת"פ 53370-07-12 ישנם שני אישומים נפרדים שהתרחשו בהפרש של כשנה ובנסיבות אחרות, כך שאני קובעת מתחם שונה לגבי כל אירוע. באישום הראשון הסיע הנאשם באישון לילה 19 שוהים בלתי חוקיים ברכב טרנזיט שאינו מיועד להסעת כמות כזו של נוסעים. הנאשם הסיעם כשהם ישובים זה על גבי זה ועל רצפת הרכב וכשאיש מהם אינו

חגור חגורת בטיחות, הוא עקף פס הפרדה לבן ובאותן נסיבות החזיק הנאשם ברכב סמים ונהג ללא פוליסת ביטוח וכן הפר את תנאי השחרור שלו כאשר הוא היה אמור לשהות במעצר בית לילי בזמן זה. במקרה זה הנאשם הסיע מספר רב של נוסעים באופן שמסכן את חייהם לו היה הרכב נקלע לתאונה. הנאשם אף החזיק בסמים ברכב ונהג ללא פוליסת ביטוח והכל בשעה שהוא מפר ברגל גסה הוראה של בית המשפט לפיה עליו לשהות במעצר בית מלא. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם הוא בין 10 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר.

31. באשר לאישום השני הסיע הנאשם 19 שוהים בלתי חוקיים ברכב שאינו מיועד לכך, הנוסעים נסעו ללא חגורות בטיחות ולנאשם לא היה רישיון להסעת כמות כזאת של נוסעים. כאשר הבחין הנאשם בשוטר הוא המשיך בנסיעה ורק כאשר השוטר עקף אותו ולאחר שהתנגש בניידת, הוא נעצר. בהתחשב מחד בכך שמדובר במספר רב של נוסעים ובסיכון לנוסעים ברכב, ומאידך בהתחשב בכך שבאישום זה לא הפר הנאשם הוראה חוקית, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 7 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר.

32. אשר לת"פ 38199-04-12, הוסכם על הטלת 6 חודשי מאסר, כאשר עונש זה מתאים לנסיבות ביצוע העבירות ונמצא בתוך מתחם העונש ההולם ולכן לא מצאתי להרחיב בקביעת המתחם בתיק זה.

העונש המתאים

33. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או מטעמי הגנה על הציבור, שכן מדובר בעבירה שבוצעה על רקע כלכלי ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

34. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובכך שהוא מאורס והעונש יפגע בבני משפחתו, שכן הוא סייע בפרנסת הוריו והליך המעצר ומעצרו גרם סבל רב למשפחה. עוד אתחשב בטרגדיה שפקדה את משפחתו של הנאשם.

35. עוד אתחשב בנטילת האחריות של הנאשם בהזדמנות ראשונה בכך שהנאשם צירף את כל התיקים הפליליים התלויים ועומדים כנגד וחסך זמן שיפוטי משמעותי. לנאשם אין עבר פלילי, הוא הביע חרטה על מעשיו ומתסקיר שירות המבחן ומדבריו של הנאשם עולה כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות.

36. בהתאם לסעיפים 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעה במסגרת מתחם העונש ההולם. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים, שכן מדובר בעבירה נפוצה שיש בה סיכון בטחוני עצום וטמון בצידה רווח כלכלי ולכן הפיתוי הוא גדול.

37. הדרך להרתיע את הרבים היא באמצעות הטלת עונש מאסר ממש, כפי שקבע בית המשפט העליון בעניינו של **חמדי** בפסקה י"א, שם קבע בית המשפט כי: **"יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי וזאת כדי שייצא כל צלול מטעמנו כנגד מעשים אלה"**.

38. עוד יש לתת דגש על הרתעת היחיד, שכן למרות ששירות המבחן והנאשם ציינו כי ההליך הציב לו גבולות, הרי שגם בשנת 2012 עבר הנאשם טיפול במסגרת שירות המבחן ונראה היה כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות, אולם תוך כדי ניהול ההליכים ובשעה שהוא ממתין לגזר דינו, עבר הנאשם את העבירות המיוחסות לו באישום 1 בת"פ 53370-07-12. גם כאשר ניתנה לו הזדמנות נוספת והוא שוחרר למעצר בית וניתנה לו אפשרות לצאת לעבודה, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו ושב ועבר עבירה נוספת, בת"פ 10845-10-13. גם קצינת המבחן מסרה בתסקיר כי ישנם גורמי-סיכון למעורבות נוספת בפלילים תוך שהצביעה על כך שהנאשם ביצע את העבירות בזמן ששהה בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. אין מדובר במעידה חד פעמית אלא ברצף פעילות עבריינית בין השנים 2011 ועד 2013 ולכן מעשיו של הנאשם מלמדים כי הליכים פליליים שנוהלו נגדו וכן תנאים מגבילים מכבידים לא הציבו לו גבולות וכאשר שוחרר, שב לסורו.

39. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את הנסיבות לקולא וההמלצה החיובית של שירות המבחן והעובדה שהנאשם שוהה במעצר תקופה ממושכת ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, וכן בהתחשב בתנאים המגבילים בהם שהה במסגרת תיקים: ת"פ 38199-04-12 ות"פ 53370-07-12, ובהתחשב בכך שמדובר במאסרו הראשון ומאידך, אני שוקלת את הצורך בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים, החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 28 חודשי מאסר מיום מעצרו 1/10/2013 בניכוי ימי מעצרו בת"פ 38199-04-12 ובת"פ 53370-07-12.

ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיפים 413 י', 275, או 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 11 חודשים מיום שחרורו, וזאת ללא צורך בהפקדת הרישיון.

ה. 8 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או על עבירות של הסעת נוסעים בשכר, הסעת נוסעים מעל למותר, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ללא רישיון או נהיגה בזמן פסילה.

40. נוכח תקופת המאסר, לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ד, 22 ספטמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.